

██████████
██████████
████

FESTSPILLENE
I BERGEN

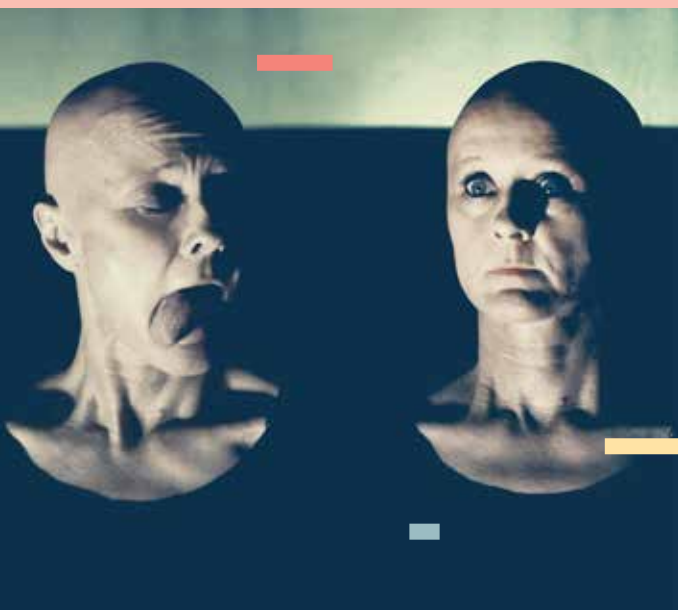
PROGRAM
KR 20

ØSTRE

TORS DAG 04. JUNI KL 20:00

DOG/GOD

BERGEN
INTERNATIONAL
FESTIVAL

27. MAI — 10. JUNI
2015

████

INVITASJON TIL DØGNÅPEN BANK

KOM TIL OSS 5.–6. JUNI 2015

Vi inviterer til Festspill i våre lokaler i Torgallmenningen 2. Det blir aktiviteter og minikonsert for store og små.

Ta med familie og venner og opplev banken på en ny måte.
DNB – Alltid åpent!

Følg med på fib.no for nærmere program.

Gratis adgang. Velkommen!

DOG/GOD

Obsessive, Compulsive, Disorder

ØSTRE

Torsdag 04. juni kl 20:00
Thursday 04 June at 20:00

Varighet: 1 t
Duration: 1 h

Alwynne Pritchard utøver performer

DOG/GOD

FELIX KUBIN (1969–), Tyskland *Germany*
Incinerator

FRANÇOIS SARHAN (1972–), Frankrike *France*
SITUATIONS 12: Announcement

ØYVIND TORVUND (1976–), Norge *Norway*
Plans for an opera

GERHARD STÄBLER (1949–), Tyskland *Germany*
THERE IS ABSOLUTELY NO(THING) ... – Hommage à
Francesco Cangiullo (1888–1977)

TROND REINHOLDTSEN (1972–), Norge *Norway*
Anti Internet Piece

HOLLIE HARDING (1986–), Storbritannia *UK*
Ritual - I

ADAM DE LA COUR (1979–) Storbritannia *UK*
Liber Canis

HELMUT OEHRING (1961–) m/TORSTEN OTTERSBERG,
Tyskland *Germany*
LostDOG

VINKO GLOBOKAR (1934–), Slovenia/Frankrike *Slovenia/
France*
METAMORPHOSIS

Støttet av Norsk kulturfond og Det norske komponistfond
*Supported by the Norwegian Arts Council and the Norwegian
Composers' Fund.*

Om DOG/GOD

Da jeg vokste opp i Storbritannia var et av mine favoritt-programmer på TV en japansk serie ved navn *Monkey*. Den var basert på den kinesiske romanen *Journey to the West* av Wu Cheng'en og fortalte historien om Monkey, et dristig og freidig vesen født av et steinegg. Det hadde klart å skaffe seg overnaturlige krefter, men ble kastet ut av himmelen i vanære for sin ustyrlige oppførsel. Han slår følge med munken Tripitaka og hans brokete gjeng i en anarkisk jakt på å bli opplyst, og treffer Pigsy, et glupsk beist; halvt dyr, halvt menneske, en av de mest elskverdige karakterene i programmet og historiens komiske element. Han personifiserte uskyld og skyld og det var mye hundeaktig ved ham og Monkey. De var bråkete, forslukne, og skamløse, men også veldig morsomme. Omtrent 25 år senere leste jeg romanen *Timbuktu* av den amerikanske forfatteren Paul Auster. I den treffer vi Mr. Bones, en hund som er på reise med sin døende, hjemløse herre Willy. Historien fortelles fra hundens ståsted, men er like fullt en historie om menneskelig svakhet, medlidenhet, frykt og tap. Selv om Mr. Bones har en hunds ønsker og lyster i massevis, er han også det perfekte eksempel på hundeaktig lojalitet, og uttrykker sin smerte ved Willys død med en fysisk og uttalt veltalenhet og intensitet som overgår det uttrykksmessige vokabularet til mange mennesker.

«... Men nå lengtet Mr. Bones etter utslettelse, og i stedet for å reise seg og forlate stedet hvor han hadde opplevd Willys død, rullet han seg rundt på ryggen og spredte bena til alle kanter, slik at han blottla halsen, magen og kjønnsorganet for himmelen. Han var fullstendig sårbar for angrep i denne stillingen. Sprikende, i valpaktig uskyldighet, ventet han på at Gud skulle slå ham til døde, beredt på å by seg selv frem som offer nå som herren hans var borte. Noen minutter gikk. Mr. Bones lukket øynene og stålsatte seg mot det lysende, ekstatiske slaget fra himmelen, men Gud tok ingen notis av ham – eller han klarte ikke å finne ham – og litt etter litt, idet solen var i ferd med å bryte gjennom skyene over ham, forsto Mr. Bones at det ikke var meningen at han skulle dø den morgenen. Han rullet seg rundt og stablet seg på bena. Så la han hodet på skakke, fylte lungene med luft og satte i å ule.»

(Oversatt av Torleif Sjøgren-Erichsen)

Etter å ha lest *Timbuktu* begynte jeg å ha merkelige og rørende drømmer der hunder ofte hadde forløsende roller. En spesiell drøm fikk meg til å begynne å arbeide med en novelle. Jeg ville få 'hundeheten' som nå var inni hodet mitt på papir. Jeg ville i alle fall bruke den til noe kreativt. Det virker på meg som om hunder er refleksjoner av sider av oss selv som vi ikke kan eller vil se. De er ukuelige. Så hvorfor ikke slippe løs min indre hund og se hvor den førte meg? Men den historien er fremdeles uskrevet – i stedet oppstod *DOG/GOD*.

Da jeg forlot jobben som kunstnerisk leder for Borealis i 2014, bestemte jeg meg for å bestille en serie korte stykker musikkteater fra noen av de mange fantastiske komponistene jeg hadde jobbet sammen med i løpet av min tid i festivalen. Temaet skulle være DOG. Dette ville gi min indre hund et kreativt utløp, og samtidig gi meg en god grunn til å opprettholde den kreative kontakten med kunstnerne som hadde hjulpet meg med å gjøre Borealis til den festivalen det var. Den første jeg snakket med var den franske komponisten François Sarhan, og takket være ham ble prosjektet umiddelbart dobbelt så interessant. Han gjorde meg oppmerksom på den historiske og nåværende bruken av ordet hund som et substitutt, en eufemisme, for Gud. Det ble da klart at ikke bare hunder, men guder, og deres forhold til mennesker, var i ferd med å fremstå som prosjektets bredere tema: det hundeaktige i mennesker og det menneskelige i hunder (det ulveaktige i hunden og det ulveaktige i mennesket); trøtt som en bikkje, hundedager, gå i hundene, dog-god palindromet, vår tilbedelse av hunder, den eufemistiske bruken av ordet hund som banneord (for å erstatte den blasfemiske bruken av gud); hunden som en representasjon av mennesket, Gud, medlidenhet, frykt, empati, ensomhet, fangenskap, intelligens, instinkt og kjærlighet. Alle disse temaene hadde faktisk allerede vært tilstede på en eller annen måte i både *Monkey* og *Timbuktu* (GOD var tilstede helt fra begynnelsen!), men det var ikke før etter min samtale med Sarhan at jeg innså at tittelen min skulle være et spill – et palindrom. At DOG og GOD skulle stå ansikt til ansikt. Det var da mitt *DOG/GOD*-prosjekt endelig begynte å ta form.

Kveldens program inneholder ni urpremierer av ti komponister fra tre generasjoner og fem forskjellige land. Prosessen rundt å diskutere, utvikle, lære og øve på stykkene har vært fascinerende, i og med at hver enkelt komponist har tilnærmet seg temaet på hans eller hennes egen måte, noe som har gitt meg et radikalt variert utvalg materiale å konstruere én enkelt forestilling fra. Min eneste anmodning til komponistene var at de skulle tenke på bevegelse og det talte ord som en ressurs på lik linje med musikk og sang. Tekstene de valgte å arbeide med inkluderer en akademisk studie av tvangsnervotisk oppførsel, en beskrivelse av en oppdiktet operaforestilling, utdrag fra tekster av Freud, Engels og Scriabin, et dikt skrevet av Helmut Oehring selv, en bastardisert utgave av Fadervår, og en del av fantastiske *Lupercalia* av Ted Hughes:

The dog loved its churlish life,
Scraps, thefts. Its declined blood
An anarchy of mindless pride.
Nobody's pet, but good enough
To double with a bitch as poor.
It had bitten ears and little stone eyes,
A mouth like an incinerator.
It held man's reasonable ways
Between its teeth. Received death
Closed eyes and grinning mouth.

Å lære disse stykkene har ikke vært ulikt en religiøs opplevelse i seg selv – det har involvert slukning, nedsenkning, repetering og transformering. For meg er hvert verk en elliptisk seremoni. Mine roller som galning, sjaman, alkymist, vokalist, diva og hund er alle ritualistiske utførelser underkastet de mange guddommene og demonene mennesket har skapt i sitt eget bilde.

Takk til Bergen dansesenter og WRAP.

About DOG/GOD

As a child growing up in the UK, one of my favourite TV programmes was a Japanese series called Monkey. It was based on the Chinese novel, Journey to the West, by Wu Cheng'en and told the story of Monkey, a bold, impudent creature born of a stone egg, who had managed to acquire supernatural powers, but then suffered the indignity of expulsion from heaven for his unruly behaviour. Accompanying the monk Tripitaka and his motley gang on an anarchic quest for enlightenment, Monkey was joined by Pigsy, a voracious beast, half animal, half human, one of the most endearing characters in the show and the comic butt of the story. He embodied both innocence and guilt and there was much that was dog-like about both him and Monkey. They were boisterous, gluttonous and shameless too, but also full of fun. Twenty-five years or so later, I read the novel Timbuktu, by American writer Paul Auster. It tells the story of Mr. Bones, a dog travelling with his dying, down-and-out master, Willy. Told through the dog's eyes, it is nonetheless the story of human frailty, compassion, fear and loss. Although Mr. Bones has an abundance of doggy appetites and urges, he is also the epitome of canine loyalty, and expresses his pain at Willy's death with a physical and vocal eloquence and intensity that exceeds the expressive vocabulary of many human beings.

"...Mr. Bones longed for annihilation now, and rather than stand up and leave the spot where he had experienced Willie's death, he rolled onto his back and spread his legs wide open - exposing his throat, belly, and genitals to the sky. He was utterly vulnerable to attack in this position. Splayed out in puppylike innocence, he waited for God to strike him dead, fully prepared to offer himself up as a sacrifice now that his master was gone. A few more minutes went by. Mr Bones closed his eyes, steeling himself for the bright, ecstatic blow from above, but God paid no attention to him - or else could not find him - and little by little, as the sun burned through the clouds overhead, Br. Bones understood that he was not destined to die that morning. He rolled over and climbed to his feet. Then, tilting his head towards the sky, he let out a long, mighty howl."

After reading Timbuktu, I started to dream strange and moving dreams in which dogs appeared in redemptive roles. One dream

in particular caused me to start work on a short story. I wanted to put the 'dogness' that was now inhabiting the inside of my head to paper. Or at least to make creative use of it. Dogs, it seems to me, are like mirrors that reflect parts of ourselves we don't, or choose not to, see. They are insuppressible. So why not release my inner dog and find out where it led me? But the story remains unwritten. Instead, DOG/GOD came into being.

On leaving my position as Artistic Director of Borealis in 2014, I decided to commission a series of short music-theatre pieces from some of the many wonderful composers I had worked with during my time at the festival. The theme would be DOG. This would give my inner dog a creative outlet and at the same time give me good reason to stay in creative touch with artists who had helped me make Borealis the festival it was. The first person I spoke to was French composer François Sarhan, and thanks to him, the project immediately became doubly exciting. He drew my attention to both historical and current usages of the word dog as a substitute, a euphemism, for God. At this point it became clear that not only dogs, but also gods, and their relationship to man, was emerging as the broader subject of the project: the dogness in man and the manness in dog (the wolfness in dog and the wolfness in man); dog tired, dog days, dog-end, dog's life; the dog-god palindrome, our worship of dogs, euphemistic use of the word dog as a swear word (to replace the blasphemous god); dogs as representations of man, god, compassion, fear, empathy, loneliness, confinement, intelligence, instinct and love. All of these themes had in fact already been present in some form or another in both Monkey and Timbuktu (GOD had been present from the very beginning!), but it wasn't until after my conversation with Sarhan that I realised my title was to be a mirror – a palindrome. That DOG and GOD should sit face to face. It was then that my DOG/GOD project finally began to take shape.

Tonight's programme features nine world premieres by ten composers from three generations and five different countries. The process of discussing, developing, learning and rehearsing the pieces has been a fascinating one, as each and every composer has addressed the theme in his or her own way, presenting me with a radically diverse range of material from which to construct a single performance. My only request to the composers was that they consider movement and spoken

word as much a resource as music and singing. The texts they chose to work with include an academic study on obsessive compulsive behaviour, a description of a fictional opera performance, extracts from writings by Freud, Engels and Scriabin, a poem written by Helmut Oehring himself, a bastardisation of the Lord's prayer, and a section from the wonderful Lupercalia by Ted Hughes:

*The dog loved its churlish life,
Scraps, thefts. Its declined blood
An anarchy of mindless pride.
Nobody's pet, but good enough
To double with a bitch as poor.
It had bitten ears and little stone eyes,
A mouth like an incinerator.
It held man's reasonable ways
Between its teeth. Received death
Closed eyes and grinning mouth.*

Learning these pieces has been not unlike a religious experience in itself - an act of ingestion, immersion, repetition and transformation. For me, each work is a kind of elliptical rite, with the performance as an extended ceremony. My roles as madman, shaman, alchemist, vocalist, diva and dog are ritualistic enactments in subjugation to the many deities and demons that man has created in his own image.

Thank you to the Bergen Dance Center and WRAP.

Felix Kubin er en av de mest dynamiske og allsidige utøverne innen elektronisk musikk i dag. Han begynte å komponere da han var 12, og er aktiv innen futuristisk pop, radioteater, elektroakustisk musikk, forelesninger og stykker for kammerorkester. Kubins musikk er gjennomsyret med entusiasme for disharmonisk pop, industri-støy og avant garde-musikk fra det 20. århundre. I løpet av de siste 20 årene har han gitt ut en rekke album og spilt på over 100 festivaler for elektronisk musikk. Han liker å bevege seg mellom høy- og lavkultur, klubber og konserthaller, i og med at det han er mest opptatt av er endringer i kontekster og forventninger.

***Felix Kubin** is one of electronic music's most dynamic and versatile performers. He started to compose at the age of 12, and his activities include futuristic pop, radio plays, electroacoustic music, lecture performances and works for chamber orchestra. Kubin's music is saturated with enthusiasm for disharmonic pop, industrial noise, and 20th-century avant-garde music. Over the last 20 years, he has released a diverse array of albums and played over 100 electronic music festivals. He likes to move between high and low culture, clubs and concert halls, as his main concern is the shifting of contexts and expectations.*

François Sarhan er kjent for å skape og opptre i sine egne musikkteaterstykker og multimedieverk. Han samarbeidet nylig med den sørafrikanske kunstneren William Kentridge på *Telegrams from the Nose*, som ble satt opp mer enn 30 ganger på store festivaler og scener i hele Europa. Sarhan regisserer også sine egne verk; nylig skapte han kammeroperaen *King Lear*. Han åpnet nylig sin første utstilling i Paris, noe som markerte starten på et nytt aspekt ved Sarhans kunst. Han underviste ved IRCAM mellom 1998 og 2002, og på Marc Bloch-universitetet i Strasbourg siden 1999. Han har skrevet en musikkhistorie (utgitt i 2002), og grunnla kunstnerkollektivet CRWTH.

***François Sarhan** is noted for creating his own music-theatre and multimedia works in which he himself often performs. He recently collaborated with South African artist William Kentridge on *Telegrams from the Nose*, which was presented*

*more than 30 times at major festivals and venues all over Europe. Sarhan also directs his own works; most recently he created the chamber opera *King Lear*. He recently opened his first exhibition in Paris, initiating a new aspect of his art. Sarhan taught at IRCAM between 1998 and 2002, and at the Marc Bloch University in Strasbourg since 1999. He wrote a *History of Music* (published in 2002), and is the initiator of the artistic collective CRWTH.*

Øyvind Torvund studerte komposisjon ved Norges Musikkhøgskole og Universitat der Kunste i Berlin, men hans bakgrunn som gitarist i rocke- og improvisasjonsgrupper er like viktig for hans virke. Som komponist liker han a jobbe i komplekse situasjoner der han bruker bade improvisasjon og nøyaktig notasjon, sa vel som andre paradoksale sammensetninger, for a skape et sansemessig brudd som frigir underbevisste krefter underliggende i musikken. Torvund haper gjennom sitt arbeid a kunne provosere frem sporsmal rundt musikkens forhold til det dyriske og konseptet 'villhet'.

***Øyvind Torvund** studied composition at the Norwegian Academy of Music in Oslo and at Universitat der Kunste in Berlin, but his background as a rock and improvisational guitarist is of equal importance to his work. As a composer, he likes to work in complex situations, using both improvisation and exact notation, as well as other paradoxical couplings, to create a sensory disjuncture that releases unconscious forces underlying music. Torvund hopes to provoke through his work questions about music's relationship to animality and the concept of 'wildness'.*

Gerhard Stablers verker har blitt fremfort over hele verden. For tiden fokuserer han pa a skrive kammermusikk, med urfremforinger i Estland, Tyskland og Amerika. Nyere bestillingsverk inkluderer en concerto for Mainfrankentheater Wurzburg og Kunststiftung NRW, musikkteater- og orkesterverkene *Albert E.*, for Theater Ulm, *SIMON*, for Den Norske Opera og Ballett, *The Colour* for Mainfrankentheater Wurzburg og *...AUSREISSEN DAMIT/ ES GRUN BLEIBT...* for solo sopran,

solo fiolin, perkusjonister, kor og orkestre til ACHT BRÜCKEN-festivalen i Köln. I 2000 grunnla Stäbler Centre for Contemporary Music "EarPort" i Duisburg.

Gerhard Stäbler's works have been performed worldwide, and he is currently devoting his time to the writing of chamber music, with premieres in Estonia, Germany and the Americas. Recent commissions include a concerto for Mainfrankentheater Würzburg and the Kunststiftung NRW, the music-theater and orchestral works *Albert E.*, for the Theater Ulm, SIMON, for the Norwegian Opera and Ballet, *The Colour* for Mainfrankentheater Würzburg and ...AUSREISSEN DAMIT/ ES GRÜN BLEIBT... for soprano solo, violin solo, percussionists, choirs and orchestras for the ACHT BRÜCKEN Festival in Cologne. In 2000 Stäbler founded the Centre for Contemporary Music "EarPort" in Duisburg.

Trond Reinholdtsens verker tok på tidlig 2000-tall en klar vending i retning musikk av en essay-aktig karakter, med konseptuelle strategier, trykk på semantiske betydninger og et kritisk blikk på genren og institusjonene samtidsmusikken består av. Han koblet referanser til forelesningsformen, dokumentar, performance og det banale med en grunnleggende interesse i narrativ form, matematisk struktur, teatralisk skue og kommunistpropaganda. I de siste år har en stor del av hans kunstneriske energi gått til projektet *The Norwegian Opra* (www.thenorwegianopra.no) som er en slags privat Bayreuth plassert i en svensk villa som har unike presentasjoner på Ultima og Donaueschingen Musiktage i 2015.

From the early 2000s **Trond Reinholdtsen's** work took a significant turn towards music of an essayistic character, involving conceptual strategies, emphasis on semantic meaning and critical investigations of the genre and institutions of contemporary music, coupling references to the lecture form, documentary, performance and banality with a profound interest in narrative form, mathematical structure, theatrical spectacle and communist propaganda. For the last years a substantial part of his artistic energy has been invested in the project *The Norwegian Opra* (www.thenorwegianopra.no); kind of a private Bayreuth situated in a Swedish villa that will

have spectacular presentations at Ultima and Donaueschingen Musiktage in 2015.

Hollie Hardings debut på Southbank var som 2012 Leverhulme Young Composer i samarbeid med London Philharmonic Orchestra og Foyle's Future Firsts som del av deres Debut Sounds Scheme. Hun har samarbeidet med en rekke ensembler og orkestre, blant dem Sjøforsvarets musikkorps, DeciBells, CHROMA Ensemble, Old Royal Naval College Chapel Choir, London Philharmonic Orchestra og Castalian String Quartet among others. Hennes verk har blitt dirigert av Jonathan Tillbrook, Gregory Rose, Christopher Austin og Clement Power og har blitt oppført på Wilding-festivalen, British Animation Film Festival, Spitalfields Festival, UK Microfest, NONCLASSICAL, British Film Institute og i Queen Elizabeth Hall på Southbank.

Hollie Harding's Southbank Debut was as a 2012 Leverhulme Young Composer working with the London Philharmonic Orchestra and Foyle's Future Firsts on their Debut Sounds Scheme. Notable collaborations with performers include the Royal Norwegian Navy Band, DeciBells, CHROMA Ensemble, Old Royal Naval College Chapel Choir, London Philharmonic Orchestra and the Castalian String Quartet. Her work has been conducted by Jonathan Tillbrook, Gregory Rose, Christopher Austin and Clement Power and has been hosted by The Wilding Festival, British Animation Film Festival, Spitalfields Festival, UK Microfest, NONCLASSICAL, British Film Institute and the Queen Elizabeth Hall, Southbank.

Adam de la Cour er en aktiv komponist, gitarist, vokalist og klovn. Musikken hans spenner over flere genre, blant annet klassisk samtidsmusikk, eksperimentell musikk, metal og fri improvisasjon. Han har også vært klovn på kasakhstansk TV (i Borats fotspor). Som kunstner er han hovedsakelig interessert i absurditet og satire, og skriver gjerne stykker som involverer ham som utøver/deltaker og ofte offer, slik som i prosjektene *The Best of "Futility Music" – Volume 1, Batsu!!! Humiliating Music for Electric Guitar* og *Corporate Talent Factor's Next Top Idol!™*. De la Cour grunnla sammen med Neil

Luck og Federico Reuben squib-box, et avant-garde-kollektiv og nettplateselskap som er dedikert til å produsere og spre radikal musikk fra alle genre.

Adam de la Cour is active as a composer, guitarist, vocalist, and clown. His music encompasses various genres including contemporary classical, experimental, metal, and free improv. He has also performed as a clown on Kazakhstani TV (following in the footsteps of Borat). As an artist he's predominantly interested in absurdity and satire, often writing pieces that involve himself as performer/participant and often victim, such as in the projects The Best of "Futility Music" – Volume 1, Batsu!!! Humiliating Music for Electric Guitar and Corporate Talent Factor's Next Top Idol!™. De la Cour is a co-founder of squib-box, alongside Neil Luck and Federico Reuben. Squib-box is an avant-garde collective and net-label, dedicated to the production and dissemination of radical music from all genres.

Helmut Oehring fokuserer i sitt arbeid på komposisjon og musikk-scenisk realisering av verk i innen opera, musikkteater og konsertforestillinger. Han forfølger en spesifikk idé om instrumentalt teater som kommer fra gammel og eldre musikk, litteratur, visuell kunst og filosofi. Ved å inkludere både elektroniske medier og overskridende kunstformer som tegnspråk, dans, teaterforestillinger, oppfunnet/improvisert musikk, audio-dramatisk kunst, film og visuell kunst, skaper han sammen med instrument- og sangsolister sitt eget komplekse musikkteater som er i en konstant forbedringsprosess, og som kombinerer poetisk innhold og form med dokumentariske sådanne, basert på spesifikke virkeligheter og biografier. Oehring skriver også poetiske tekster, som er blitt en viktig del av hans musikkteaterverk.

The focus of **Helmut Oehring's** works lies in the composition and musical-scenical realisation of works in the region of opera, music-theatre and staged concerts, in which he pursues a specific idea of instrumental theatre drawn from old and older music, literature, visual arts and philosophy. By including both electronic medias and transgressive arts such as sign language, dance, theatrical performance, conceived/

improvised music, audio-dramatic arts, film and visual arts he creates, in collaboration with instrumental and vocal soloists, his own complex and constantly refining music-theatre, which combines poetical contents and forms with documentary ones, based on specific realities and biographies. Helmut Oehring also writes poetical texts, which have become an integral component of his music-theatre works.

Torsten Ottersberg begynte som rockemusiker, låtskriver og promoter, og var en av grunnleggerne av et eksperimentelt audiovisuelt studio ved Filmkunsthaus Babylon/Berlin-Mitte og av lydstudioet GOGH. Siden da har Ottersberg fokusert på lydproduksjon, distribusjon av live surroundlyd, interaktiv studioproduksjon (studioet som instrument), og lyddesign og -installasjon. Han jobber for tiden blant annet på en produksjon av Beethovens *Fidelio* til Festspillene i Salzburg i 2015; kammeroperaen *AGOTA* av Helmut Oehring/Stefanie Woerdemann og lydsporet til filmversjonen av *Mit anderen Augen* regissert av Feo Aladag, med musikk av Helmut Oehring.

Torsten Ottersberg started out as a rock musician, songwriter and promoter and was joint founder of an experimental audio-visual studio at the Filmkunsthaus Babylon/Berlin-Mitte and of the sound studio GOGH. Since then Ottersberg has focused his work on the domains of sound production, live surround sound diffusion, interactive studio production (the studio as an instrument), and sound design and installation. Ottersberg is currently working among other projects as sound designer and director for a production of Beethoven's *Fidelio* for the 2015 Salzburg Festival; the chamber opera *AGOTA* by Helmut Oehring/Stefanie Woerdemann and the soundtrack for the cinematisation of *Mit anderen Augen* under the direction of Feo Aladag, with music by Helmut Oehring.

Vinko Globokar debuterte som jazzmusiker i Ljubljana. Han studerte siden trombone ved Conservatoire de Paris, og fortsatte sine musikkrelaterte studier med René Leibowitz, André Hodeir og Luciano Berio. Globokar har undervist ved Musikhochschule i Köln og grunnla gruppen New Phonic

Art. Han drev avdelingen for instrumentell- og stemme-forskning ved IRCAM i Paris og har undervist og dirigert med Orchestra Giovanile Italiana fra Firenze. I 2003 ble han gjort til æresmedlem av International Society for Contemporary Music (ISCM). Han har fremført urpremierene av et stort antall verk for trombone av prominente samtidskomponister. Han har dirigert egne verk med blant andre Westdeutscher Rundfunk, Radio France, Radio Helsinki og Warsawa og Jerusalem filharmoniske orkestre.

Vinko Globokar made his debut as a jazz musician in Ljubljana. He subsequently studied trombone at the National Conservatory in Paris, and furthered his music related studies with René Leibowitz, André Hodeir and Luciano Berio. Globokar has taught at the Musikhochschule in Cologne and founded the group New Phonic Art. He ran the department of instrumental and vocal research at IRCAM in Paris and has taught and conducted with the Orchestra Giovanile Italiana from Florence. In 2003 he was made an honorary member of the International Society for Contemporary Music (ISCM). He has performed the world premieres of a large number of works for trombone by prominent contemporary composers. He has conducted his own works with the orchestras of Westdeutscher Rundfunk, Radio France, Radio Helsinki and with the Philharmonic Orchestras of Warsaw and Jerusalem.

Alwynne Pritchards komposisjoner og opptredener har blitt hørt over hele Europa, Amerika og Indonesia, og hun har samarbeidet med anerkjente musikere og ensembler over hele verden. Pritchard var i en årrekke kunstnerisk leder for Borealis-festivalen i Bergen, arbeidet som skribent og radiovert for BBC Radio 3 og underviste i komposisjon ved Trinity College of Music i London. I 2015 grunnla hun musikkteaterkompaniet Neither Nor med partneren Thorolf Thuestad og i januar 2016 tiltrer hun som kunstnerisk leder for BIT20 Ensemble i Bergen. Av komposisjoner hun jobber med for tiden kan nevnes musikkteaterstykket *The Art of Violin Playing* til Neither Nor og *Rockabye* for BBC Scottish Symphony Orchestra. Neste år gjør Pritchard også flere opptredener med sine egne stemme/bevegelses-verk *Vitality Forms* på OPENING-festivalen i Trier i Tyskland.

Alwynne Pritchard's compositions and performances have been heard across Europe, America and Indonesia and she has worked with leading musicians and ensembles across the globe. Pritchard was for several years Artistic Director of the Borealis festival in Bergen, worked as a writer and presenter for BBC Radio 3 and taught composition at Trinity College of Music in London. In 2015 Pritchard formed the music-theatre company Neither Nor with her partner Thorolf Thuestad and in January 2016 she will take up the position of Artistic Director of the BIT20 Ensemble in Bergen. Current composition projects include the music-theatre piece *The Art of Violin Playing* for Neither Nor and *Rockabye* for the BBC Scottish Symphony Orchestra. Next year, Pritchard will also give further performances of her own vocal/movement pieces *Vitality Forms* at the OPENING festival in Trier, Germany.

Festspillene takker

**Festspillene i Bergen er
avhengig av mange og
ulike støttespillere for å
avvikle vårens store
eventyr. Disse er med på å
gjøre opplevelsen større.**

Festspillambassadører

Trond Mohn
Rika AS v/Yvonne og Bjarne Rieber
Grieg Foundation

Hovedsamarbeidspartnere

DNB
DNV GL
Statoil
Bergens Tidende
Radisson Blu Hotel Norge
Dagens Næringsliv
Prosjektpartnere
Sparebankstiftelsen DNB - Dextra
Musica
Kavlifondet
GC Rieber Fondene
Fritt Ord
H. Westfal-Larsen og Hustru Anna
Westfal-Larsen's Almennyttige
Fond
Universitetet i Bergen
Anders Sveaas' Almennyttige Fond

Festivalpartnere

Nespresso
PwC
Telenor
Norwegian Hull Club
A7 Print
07000 Bergen Taxi
Galleriet
Atea
TTS Group
Securitas
TIDAL
Tesla Bergen
Olden

Offentlige støttespillere

Kulturdepartementet
Bergen kommune
Hordaland fylkeskommune
Utenriksdepartementet

Prosjektstøtte

Nordisk kulturfond
Statens Kunstfond (Danmark)
Pro Helvetia
Oticon Fonden
Institut français
J.W. Eides Stiftelse
Bergens Riksmålsforening
Music Norway

Andre partnere og bidragsytere

Apollon Bergen
Arrangement Tjenester
Askøy kommune
Austevoll kommune
Barratt Due musikinstitutt
Bekkarvik Gjestgiveri
Bekkarvik Eiendom AS
Bergen Backline
Bergen Dansesenter
Bergen Domkor

Bergen Filharmoniske Orkester
Bergen Filharmoniske Kor
Bergen og Hordaland Turlag
Bergen Internasjonale Kultursenter
Bergen Kjøtt
Bergen Kulturskole
Bergen Offentlige Bibliotek
Bergen Pikekor
Bergen Private Gymnas, Musikklinsen
Billettservice
BIT Teatergarasjen
Bodoni
Borealis
Boksalongen
Bremneskantoriet
Bright Norway AS
Bymuseet i Bergen
Bømlo kommune
Bømlo Teater
Carte Blanche – Norges nasjonale
kompani for samtidsdans
Cornerteateret
Damsgårdsdagene
Det felles innvandrerråd, Hordaland
Den Nationale Scene
Dramatikkens Hus
Dukkenikkernes teaterverksted
Edvard Grieg Kor
EKKO
Erdal Kirke
Fana og Ytrebygda kulturkontor
Flimmer film
Fløibanen A/S
Fløien Folkerestaurant
Forsvarsbygg nasjonale festningsverk
Fysak Allaktivitetshus
GAMUT, Griegakademiets senter
for musikkterapiforskning
Griegakademiet - Institutt for musikk,
UiB
Grieghallen
Herdla Kirke
Holbergprisen
Høgskolen i Bergen
Jifl Hlinka Klaverinstitutt
Kirkemusikk i Bergen
Kolibri – Children At Risk Foundation
Kritikerlaget
Kulturoperatørene
Kunsthøyskolen i Oslo
KODE Kunstmuseene i Bergen
Litteraturhuset i Bergen
Logen Teater
Lydgalleriet
Lysverket
Marceliussen Transport AS
Moster Amfi
Nordisk Råds Musikkpris
Norges musikkhøgskole
Norges Musikkorps Forbund
Norsk kulturskoleråd
NRK
Ole Bulls villa, Valestrand
Oseana
Oslo Sinfonietta
Regnbuedagene
Revy & Teaterservice
Rekstensamlingene
Sibelius Kollegio
Sibelius 150
Sibelius One
Siljustøls Venner
Sjøforsvarets Musikkorps
Steinway Piano Gallery Oslo
Stiftelsen Bryggen
Stiftelsen Den norske solistpris
Stiftelsen Siljustøl
Stine Vikne, blomsterleverandør
Ten sing Bømlo
University of the South Pacific
ViVite
Østre

BALANSEKUNST

I DNV GL (tidligere Det Norske Veritas) er vi opptatt av sikkerhet, kvalitet og integritet. Vi er nå 16.000 ansatte i 100 land, som hver dag jobber mot et felles mål: En sikker og bærekraftig fremtid. Vår rolle består ofte i å balansere næringslivets og samfunnets interesser. Vi kaller det balansekunst.

Vårt samarbeid med Festspillene understøtter denne forpliktelsen overfor samfunnet. For kultur og samfunn går hånd i hånd.

Derfor er vi stolt hovedsamarbeidspartner for Festspillene i Bergen.

Lær mer om oss på www.dnvgl.com

